

den højtærede Regering for den foreslaaede Forhøjelse af Bevillingen til Fiskeriinspektionen og den derved muliggjorte Udvidelse af Inspektionen. Jeg adresserer denne Tak til den højtærede Justitsminister, paa hvis Budget Bevillingen findes opført. Den højtærede Forsvarsminister har fundet Anledning til at paatale, at de færøske Repræsentanter ikke allerede har takket for denne Forhøjelse af Bevillingen, saaledes som Skik er i slige Tilfælde. Her forekommer det mig, at den højtærede Forsvarsminister er noget urimelig. De færøske Repræsentanter kan dog ikke saa godt takke, før de faar Ordet, og jeg kan rolig paastaa, at det har været min Hensigt at sige Tak, saa snart jeg fik Ordet.

Forinden jeg gaar over til at omtale Fiskeriinspektionen, maa jeg endvidere forudskikke den Bemærkning, at min Kritik af Fiskeriinspektionen kun har haft det Formaal at faa Inspektionen saa god som mulig af Hensyn til Fiskerierne paa Færøerne, og for at det ikke skal kunne siges med Rette, at Inspektionen ingen Nytte gør deroppe. Hr. Sverre Patursons Udtalelser, saaledes som de telegraferes herved, tager jeg den skarpeste Afstand fra, og jeg maa sige, at jeg betragter det som en Fornærmelse imod mig, hvis man overhovedet sammenblander den Kritik, som jeg har været med til at fremsætte, med de Udtalelser, der er fremsat af Hr. Sverre Paturson. Man har ingen Ret til at slaa Sverre Paturson og mig sammen paa dette Punkt. Med Hensyn til den Kritik, som Lagtinget har udøvet, og som jeg har fremsat i Anledning af Fiskeriinspektionen for 1924—25 — og jeg beder om, at man gør skarpt Skel mellem den Kritik, der er udøvet med Hensyn til Fiskeriinspektionen 1924—25, og den Kritik, som jeg har tilladt mig at udtale med Hensyn til Fiskeriinspektionen 1925—26 — skal jeg bemærke, at den egentlig har været meget spagfærdig og egentlig kun har drejet sig om Inspektionsskibets Hjemkaldelse til København i Slutningen af April. Den Kritik, Lagtinget i saa Henseende har udtalt, fremgaar bedst af Lagtingsudvalgets Betænkning, og jeg bliver nu en Gang nødt til at citere en lille Smule. Lagtingsudvalget har med Tilslutning af Lagtinget udtalt: „Der er almindelig Enighed om, at Fiskeriinspektionen (det er altsaa Inspektionen i 1924—25) ved Sæsonens Begyndelse, Efteraaret 1924, virkede med Kraft og skabte den allerstørste Tilfredshed i Fiskerikredse, skønt det vakte en Del Forundring, at de Domme, som overgik anholdte Damptrawlere, var saa milde. I Løbet af Sæsonen

blev Fiskeriinspektionen mindre effektiv, og under Vaarfiskeriet blev Inspektionsskibet kaldt hjem, til almindelig Beklagelse, og de Grunde, der angaves for Inspektionens Afbrydelse, blev modsagt af selve Kendsgerningerne. At Befolkningen derfor maatte staa desorienteret, synes rimeligt. Den Skade, som skete ved, at Inspektionsskibet blev hjemkaldt under Vaarfiskeriet, der blev fortsat til omkring 20. Maj, kunde ikke afbødes ved „Islands Falk“s Nærværelse efter Vaarfiskeriets Slutning og ved „Hejmdal“s Ophold ved Færøerne i Juli og August, men Udvalget mener dog, at begge disse to Begivenheder bør noteres som Bevis for, at Regeringen har Opmærksomheden velvilligt henvendt paa Forholdet. Medens de nævnte Skibe opholdt sig ved Færøerne, holdt Trawlerne sig paa behørig Afstand. Disse Inspektionsbesøg var nødvendige, fordi der i Sommer her ved Øerne har været ualmindelig mange Trawlere. Udvalget maa advare imod, at man tror, at naar Inspektionsskibene under deres Ophold heroppe ikke er Vidne til groft Overgreb fra fremmede Fiskerskibes Side, saa foregaar saadanne Overgreb ikke. En saadan Opfattelse vilde være urigtig og alt for beskeden. Naar et Inspektionsskib er deroppe, skabes der normalt den ønskede Usikkerhed hos de fremmede Fiskere og hos de færøske Fiskere den ønskede Følelse af Sikkerhed for, at nu vil det blive gjort, som gøres kan“. Der er Kritik i det Stykke, jeg her har gennemgaaet, men jeg maa alligevel sige, at jeg synes, det er en meget spagfærdig Kritik, og jeg for mit Vedkommende vil sige, at det er den mildeste Kritik, som overhovedet kunde fremsættes. Denne min Udtalelse maa ikke misforstås. Det var Meningen at kritisere Fiskeriinspektionens Afbrydelse i Foraaret meget alvorligt, selv om Udtrykkene var saa afdæmpede, som man overhovedet kunde faa dem til at være.

Den Kritik og de Klager, som er fremført i Aviserne over Fiskeriinspektionen i 1924—25, og som ikke er grundet paa Inspektionens Afbrydelse i April, skal jeg foreløbig ikke beskæftige mig med. Den højtærede Forsvarsminister har jo selv indrømmet, at Inspektionsskibet mod Slutningen af sit Ophold ved Færøerne i afvigte Sæson, altsaa 1924—25, ikke tog saa ofte ud paa Natinspektion som i Begyndelsen, men dette motiveres med, at Chefen havde det Indtryk, at han intet udrettede dermed. Denne Chefens Opfattelse vil Lagtinget kalde alt for beskeden, vel at mærke hvis Natinspektionen foregaar til de Fiskegrunde, som paa det paagældende Tidspunkt